

CHATBOOK

Geschreven door Karel Puts

© 2019 Karel Puts

www.kputs.nl

Chatbook

De man stak zijn lamp omhoog en overzag de ruimte waarin hij was beland. Als eerste viel zijn blik op het goud dat langs de wanden opgestapeld was. Hij liep er voorzichtig heen, raakte het aan. Weer keek hij goed om zich heen en ging op zoek naar boobytraps en andere verrassingen. Nadat hij dat had gedaan nam hij plaats op een stapel goud. Hij trok zijn jas uit en legde die naast zich. Hij dacht terug aan hoe hij erachter was gekomen waar de nazi's de schat hadden verborgen. Hij was op een feestje en hoorde iemand praten over een boekje dat hij in een winkel had gekocht. Op een zeker ogenblik was hij met hem in gesprek en vroeg hem het boekje te mogen inkijken. Er stond wat in over de oorlog en hij vroeg voor welk bedrag hij het boekje wou verkopen. Hij betaalde het bedrag. De volgende dag lag het boekje naast hem op tafel. Op het boekje stond 'chatbook' geschreven. Hij begon erin te kijken. Hij bladerde er doorheen en ergens in het midden bevond zich een notitieblaadje. Hij bekeek het blaadje en legde het terzijde. Het duurde nog een aantal dagen voordat hij het blaadje, nadat hij het boekje had uitgelezen,

weer in handen had. Hij wist niet precies wat het was, maar vond aanwijzingen die hem naar een ondergrondse holte brachten. Het was nog een hele tour daar te komen. Uiteindelijk stond hij voor de opening van de holte en liep verder. Wat hij aantrof verbaasde hem. Hij zag goud langs de wanden opgestapeld staan. Het goud was uit de oorlog, nazi goud. Hij was verder gelopen en bescheen de hele ruimte waarin hij stond. Hij was sprakeloos, overal waar hij keek zag hij goud. Het werd hem wat te veel en hij verliet de ruimte waarin het lag. Hij ging die dag niet meer terug naar de holte, maar ging naar het huis waarin hij verbleef. Hij was te gast bij vrienden die een woonruimte leeg hadden staan. Hij had vakantie en dacht na over de schat die hij had gevonden. Hij wou daar goed over nadenken. Wie kon hij vertrouwen, niet dat het goud verdwijnt en hijzelf ook. Hij ging op zoek naar instanties, mensen die hij zijn verhaal over zijn vondst kon vertellen. Hij kwam uit bij een instituut, waarvan een werknemster samen met hem de schat ging bekijken. Het was op een vrijdagmorgen dat hij haar ging ophalen. Ze begroetten elkaar en reden weg, de stad uit en kwamen in een andere stad. Eigenlijk reden ze er omheen. Na twee uur kwamen ze in een kleinere plaats en besloten even uit te rusten. Ze gingen op een terras zitten en bestelden koffie met gebak. Ze was voor de gelegenheid gekleed en had een grote tas bij zich met daarin lampen en een camera. Het was niet meer zo ver rijden en ze kwamen in een bos. Het was nog even zoeken naar de ingang van het gangenstelsel dat naar het goud leidde. Voordat ze naar binnen ging testte ze haar apparatuur waarmee ze haar locatie kon vaststellen. Het werd snel donker, nadat ze naar binnen waren gegaan en de lampen die ze bij zich hadden beschenen de gang waarin ze liepen. Ze kwamen op een breder gedeelte en de toegang tot de holte waarin de nazi schat lag werd zichtbaar.

Hij liep naar binnen en ongeveer in het midden bleef hij staan. Zij was wat voorzichtiger en keek meer om zich heen, naar de grond en haar directe omgeving. Daarna keek ze naar het goud. Ze zag ook nog kisten en wandrekken staan. Ze spraken erover wat ze moesten doen. Terug in het huis waar hij verbleef dacht hij eraan hoe hij de dag had ervaren. Voordat hij ging slapen las hij in zijn favoriete jeugdboek over ontdekkingsreizen.

Zijn blik viel op de wandrekken die aan de andere kant stonden. Tussen de wandrekken stonden enkele kisten die er oud uitzagen. Hij begaf zich naar de wandrekken en zag dat ze gevuld waren met kleine boekjes, hij nam er enkele in zijn hand. Daarna keek hij erin en zag rijen vol met namen staan. Het waren aantekenboekjes volgeschreven met de namen van mensen die vermoord waren. Onder de indruk van de hoeveelheid namen die in de boekjes moesten staan schreed hij langzaam verder. Hij bekeek de rekken nog een keer en zijn hoofd zakte langzaam naar beneden en kwam terecht op de kisten die op de grond stonden. Hij keek erin en zag dat ze gevuld waren met oude boeken en andere notities, brieven, etc. Daar zaten stukken bij die teruggingen tot aan de Amerikaanse revolutie, waarbij gezworen werd de monarchie terug te brengen naar Amerika. Over de aanvallen van Engeland op Frankrijk na de Franse revolutie, niet noodzakelijkerwijs legeraanvallen. Over het ontstaan van de Eerste Wereldoorlog dat een adellijke aangelegenheid was. Over het voortzetten van het Keizerrijk in Duitsland na de Eerste Wereldoorlog. Daarbij ging het ook over de wereldheerschappij van de adel onder aanvoering van de Britse monarchie.

De adel zou over de wereld gaan heersen. Ze hadden te veel geld,

gelegenheid, macht over de geheime diensten, etc.

Daar zat nog meer bij dat ging over een organisatie in het land die de politieke controle heeft. Die het overzicht heeft, weet wat moet en kan gebeuren en dat aankaart bij de politiek, bij bedrijven, bij iedereen. Zij kunnen op de achtergrond grote invloed uitoefenen en de gemeenschap naar hun hand zetten. Laten merken wat er in de krant kan komen te staan en wat niet. Die erop toeziet dat men politiek correct is en als dat niet het geval is hoe ze dan aangepakt moeten worden en mogelijk weggezuiverd kunnen worden, etc., en dat alles op de achtergrond in het geniep zonder dat het voor iedereen bekend wordt, met beïnvloedingen, de geheime dossiers bij de rechtbanken, in beoordelingen, etc. Zij hebben het overzicht, zijn verantwoordelijk voor de politieke controle in het land en sturen de politiek aan, geven goedkeuring aan het beleid, sturen zo nodig bij, laten politieke partijen ontstaan, maken leiders, bepalen hun koers. Ook Adolf Hitler kon zich daar niet aan onttrekken. Hij heeft hulp nodig gehad en instemming, goedkeuring van de staat, het Keizerrijk, de republiek, de geheime dienst, waar de adel grote invloed heeft en die hem voor eigen doeleinden hebben gebruikt. Maar daar wordt niet over gepraat. De gevestigde mening is ontstaan en ontstaat zonder te weten wat de veiligheidsdiensten allemaal hebben gedaan en doen. Deskundigen, bekende en beroemde deskundigen, hebben het er ook niet over. Dat is geheim, daar willen ze het niet over hebben. Mogelijk dat ze het zien, maar slaan het over en wij blijven ons maar afvragen hoe kon dat nou, hoe was dat nou mogelijk.

Na de opstanden en revoluties bleef de adel macht behouden daar zij de noodzakelijke kennis hadden om een land te kunnen besturen. Ze bleven daarbij steeds vaker 'uit het zicht' in wat wij tegenwoordig de geheime dienst

noemen. Tussen de spullen vond hij ook aantekeningen over de oprichting van de Duitse staat. Ze hadden daar geen ervaring in. Dat maakte ze kwetsbaar. Met name Justitie doordat ze op de achtergrond al dan niet gemakkelijk te beïnvloeden waren. Vonnissen zijn met onderzoeksresultaten en beoordelingen, etc., sterk te beïnvloeden. De vonnissen werden bij wijze van spreke bekokstoofd in achterkamertjes. Zoals dat nog steeds het geval is. Om daarmee om te kunnen gaan moet je er veel ervaring in hebben, waardoor er tevens de politieke controle over het land ontstaat, die uitgevoerd wordt door de geheime diensten met veel invloed van de adel, die het overzicht hebben, weten wat er moet en kan gebeuren in het voordeel van de staat. Die tijd kregen ze niet. Het was tevens een ‘lappendeken’ van staatjes met verschillende gebruiken en tradities, die elk een aandeel in de macht wilden hebben met als gevolg getouwtrek, gekissebis, van wie krijgt de meeste macht, etc. Elke overheid heeft fascistische trekken en zij hadden de kennis niet vergaard om fascistisch te zijn en ermee weg te kunnen komen als elke andere staat. Zij kwamen er zelfs recht voor uit dat ze fascisten waren en de gevolgen zijn bekend.

Hij keek even op van hetgeen hij in zijn hand hield en overzag de ruimte waarin hij zat. Daarna lag hij de aantekeningen terug en nam andere in zijn handen die meer inzicht gaven in het ontstaan van de Tweede Wereldoorlog. Het was de adel die de heerschappij in Frankrijk, Duitsland, Amerika, Rusland, etc., terug wilde hebben en uit was op de wereldheerschappij van de adel, zoals dat heden ten dage eigenlijk nog het geval is. Ze dachten dit te kunnen bereiken door een fascistienpartij de macht te geven en daarna de

macht over te nemen. Had Duitsland de oorlog gewonnen en Hitler was overleden dan hadden ze toegeslagen en de macht overgenomen. Natuurlijk wil de adel met hun eigen regels, tradities, ercodes, etc., de absolute macht terug hebben. Dat is waar het bij hun om gaat. Ze stijgen in de hiërarchie als ze meer bezitten dan de ander, heersen over een groter land dan de ander, etc. Als het daar niet om gaat hadden ze de adel afgeschaft. Het was de adel die de dictator naar voren heeft laten schuiven door de geheime diensten die een bepaalde politieke controle hebben in het land en het voor het zeggen hebben. Ze bepalen de koers en bijvoorbeeld de politieke partijen, de politici volgen meestal, geven er bekendheid aan door erover te debatteren en te stemmen. De adel is daarmee goed bekend. Zij hebben het geld, de macht en de illegale methoden van de geheime diensten tot hun beschikking, waarmee ze het hele land naar hun hand kunnen zetten. De adel heeft in het geheim oorlog gewild en gekregen.

Hij was opgestaan en liep door de ondergrondse ruimte. Deze had maar een toegang en hij hoorde de mannen en vrouwen aankomen die de spullen kwamen ophalen. Ondertussen dacht hij na over wat hij had gelezen. De wereldoorlogen zijn ontstaan door de adel. Zij waren daartoe gemotiveerd. Zij konden dat voor elkaar krijgen. Ze wilden de macht terugkrijgen. De monarchie in Frankrijk, Duitsland, Amerika, Rusland, over de hele wereld. Ze hadden de macht overgenomen van de fascistten. Fascisme en adellijke macht hebben overeenkomsten met elkaar. De vele doden zijn een genoegdoening voor de revoluties en opstanden. De Frans Duitse oorlog, waarna de Duitse staat werd opgericht, kent een vreemd verloop. Men zou

kunnen menen dat de adel wat had afgesproken onder elkaar. Door de macht van de adel op de achtergrond hebben ze daarna de Eerste Wereldoorlog laten ontstaan. De adel was zo 'onzichtbaar' en machtig dat ze dat ook een tweede keer konden doen en nog steeds hebben ze veel macht en zijn ze 'onzichtbaar' in de veiligheidsdiensten. Onmenselijke organisaties die nergens voor terugdeinzen, voor wie de wet niet telt, zeggen ze, en niemand mag erover praten, het is geheim. Ook heden ten dage heeft de adel de kennis, de knowhow, etc., de macht over te nemen en als ze voldoende aanhangers hadden, zouden ze een overname van de macht riskeren. Een monarchist vindt de monarchie de beste bestuursvorm. Hij vindt dat de monarchie de beste bestuursvorm is voor alle landen. Een wereldoorlog zit er niet meer in, meende hij. De vernietiging is totaal en bijvoorbeeld honderden jaren in hollen leven is geen optie. Hij dacht aan manieren voor een veiligere wereld. Hij is altijd van mening geweest dat ze in Rusland veel beter af zouden zijn als ze daar de monarchie, naar Nederlands voorbeeld, hadden en dat de schappen in de winkels vol zouden liggen. De wereld zou toch ook beter af zijn als de Krim aan Israël zou worden afgestaan. De adel verbieden is gunstig voor een aantal redenen ook voor het verdere ontstaan van Europa. Een wereldregering, geleid door de Verenigde Staten van Amerika die tevens de grootste verantwoordelijkheid op zich neemt voor de mogelijke gevaren afkomstig van buiten de Aarde, is gunstig voor de aanpak van de honger in de wereld en de aanpak van oorlogen, etc.

Ze kwamen de ondergrondse ruimte binnen en keken om zich heen. Een man bleef staan en werd gevraagd opzij te gaan staan dan konden de anderen er langs lopen. Het werd te druk en Leonidas verliet de holte.

Zijn vakantie was voorbij en Leonidas ging weer terug naar huis. Thuis

aangekomen met zijn vindersloon zag hij op tv actualiteitenprogramma's over beroepsverboden voor de adel. Duitsland bij Oostenrijk en daarna als een land bij Europa. Hoe oorlogen er bij een wereldregering uitzien. Niet lang daarna liep Leonidas over straat. Hij had net een vergunning van vijf jaar voor onderzoek op Nova Zembla binnen gekregen.
